

on s'hi estrellin totes les ambicions mal-sanes dels explotadors, dels marmanyers de l'art.

Per això els músics homes (no els *homes músics*) tenim constituïdes nostres entitats, que si no són una defensa directa de l'art, són una defensa de la nostra dignitat, avui trepitjada pels neccians de les arts i de tota cosa bella.

Però dels negociants de l'art, als homes músics, als caiguts, als renegats de totes les reïvindicacions, hi ha una distància gran, una diferència ben manifesta. Els negociants de l'art, aquests empresaris que tenen més mira al rendiment de son mercadeig que a l'engrandiment de les belleses que ells exploten, si no usessin de baixos i asquerosos procediments estarien en son dret, perquè a la fi i al cap defensen sos interessos i les seves ambicions, mentre que els *homes músics*, que per sos procediments deixen mal parada la seva condició de *músics i d'homes*, aquests no defensen res; només procuren satisfer ses més peremptòries necessitats del moment, per egoïsme d'eunuc; per home sense conviccions o per instints depravats; i no sols no defensen res en profit honorós per a ells, sinó que obren en perjudici de sos companys, de sos germans, dels que saben enlairar son cor per sobre de totes les misèries humanes. Per ells, les reïvindicacions de la classe són unes ànsies despectives, i per això es presten a ésser joguina del caprici de sos explotadors.

Aquests, aquests són la *mala herba*. Igual que la *mala herba*, que en els camps de culliu va extenent-se, absorbint totes les substàncies que vivifiquen els esplets productius; aquests desgraciats van mermant també uns drets que són sagrats, perquè costen sacrificis el disfrutar-los; perquè són fruit recullit en bona lluita, conquerits amb plena dignitat

d'homes, dels *músics homes*, dels que senten l'art i en nom d'ell i per a no mermar-li sos atributs, no claudiquen ni abdiquen; i aguanten forts, alta la testa, perquè val més caure amb dignitat, que vejetar miserablement sense ella.

Mala herba! Mala herba! .. Ara, segons se diu, per a tapar la taca de ses misèries, per a demostrar una energia que desconeixen, per a obtenir una personalitat i que s'els reconegui, s'han constituït en comunió, en entitat que els encubreixi; però han d'entendre que sols les obres homes son el què justifiquen sa honorabilitat, i aquelles, per ara, són negatives.

Músics, companys conscients, homes de caràcter i energies, que per l'engrandiment de les sublimitats de l'Art, no abduqueu de vostres reïvindicacions, guardeu tot contacte amb l'esquirolada; aparteu-vos de sa proximitat; no vulgueu tractes ni contumàcies amb ells; no actueu per res del món amb músics que neguin nostra germanor; que refusin de formar part de la gran família musical que agermanen nostres sindicats i entitats federades; no actueu mai amb músics que no tingueu una plena seguretat de que són germans (més grans o més petits) de la gran família federada; exigiu carnets; vulgueu tenir la seguretat de que obreu deslligats del què és la pesta en el camp de nostra aimada música: de la *mala herba!*

CLAR-I-NET

Havem de contestar als socis que han presentat queixes en contra de certs conjunts de Barcelona, aitals com orquestrines, quintets, etc., etc., que, segons afirmen aquells, no respecten l'horari de treball, executant més de vuit ballables per la tarda i més de setze per la nit, i encara aquests repetits més de dues vegades i canviant els ballables, que en la pròxima reunió del Consell Federatiu el nostre delegat farà les reclamacions necessàries a la presidència de la Federació.